

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/20-14/01

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 24. veljače 2020.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 33. stavka 1. podstavka 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog odluke o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske*, koji su predsjedniku Hrvatskoga sabora u skladu s odredbom članka 5. i 6. Zakona o istražnim povjerenstvima ("Narodne novine", broj 24/96) dostavila 22 zastupnika u Hrvatskom saboru, aktom od 21. veljače 2020. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njihovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, predlagateljji su odredili Bojana Glavaševića, Sabinu Glasovac i Vesnu Pusić, zastupnike u Hrvatskom saboru.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

**HRVATSKI SABOR
ZASTUPNICI U HRVATSKOM SABORU**

Zagreb, 21. veljače 2020.

Hs**NP*021-12/20-14/01*653-20-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 -- HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 21-02-2020		
MINISTARSTVO	Org. jed.	
021-12/20-14/01	60	
653-20-01	Pril.	Vit.
	1	1

**PREDSJEDNIKU HRVATSKOG
SABORA**
g. Gordanu Jandrokoviću

Predmet: Prijedlog odluke o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske

Poštovani,

u prilogu dopisa dostavljamo Vam Prijedlog odluke o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske, kojega temeljem članka 91. Ustava Republike Hrvatske i članka 2. Zakona o istražnim povjerenstvima („Narodne novine“ br. 24/96), podnose zastupnici u Hrvatskom saboru s molbom da Prijedlog odluke uvrstite u dnevni red tekuće sjednice Hrvatskoga sabora.

Za predstavnike predlagatelja koji će u njihovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela određuju se zastupnici Bojan Glavašević, Sabina Glasovac i Vesna Pusić.

S poštovanjem,

U IME PREDLAGATELJA:

Bojan Glavašević
Zastupnik u Hrvatskom saboru

PRIJEDLOG ODLUKE O OSNIVANJU ISTRAŽNOG POVJERENSTVA ZA utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske

I. USTAVNA I ZAKONSKA OSNOVA ZA DONOŠENJE ODLUKE

Ustavna i zakonska osnova za donošenje odluke sadržana je u članku 91. Ustava Republike Hrvatske i u članku 2. Zakona o istražnim povjerenstvima („Narodne novine“ br. 24/96).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ODLUKE ŽELI POSTIĆI

a) Određivanje javnog interesa

U hrvatskim i međunarodnim medijima pojavile su se indikacije da se tzv. “krizni centri za trudnoću” šire po Europi i po Hrvatskoj - kao dio globalnog, koordiniranog projekta čiji je cilj dezinformirati žene o njihovim reproduktivnim pravima i zdravlju, te uvesti dodatne prepreke za žene koje žele prekinuti trudnoću. Krizni centri trudnoće su organizacije koje nastoje odvratiti žene koje razmišljaju o pobačaju, pružanjem pogrešnih ili netočnih informacija i savjeta o reproduktivnom zdravlju i zdravstvenim uslugama. Ovakva praksa ženama uskraćuje pristup zdravstvenim uslugama kao i pristup točnim informacijama koje su temeljene na znanstvenim dokazima, a na koje imaju zakonsko pravo. Također, postoje dokazi da neke od ovih pseudo-medicinskih ustanova primaju sve veće financijske potpore od inozemnih organizacija i vlada, prvenstveno iz SAD-a, kao dio politike SAD-a usmjerene na uskraćivanje prava na prekid trudnoće u Europi i svijetu. Ovakve prakse predstavljaju ozbiljnu opasnost za ženska reproduktivna prava i zdravlje na što je upozorio i Europski parlamentarni forum za seksualna i reproduktivna prava u svom pismu Europskoj Komisiji.

Ravnopravnost spolova je jedna od najviših vrednota EU i Republike Hrvatske

Ravnopravnost žena i muškaraca jedno je od temeljnih načela Europske unije, te prema Ustavu Republike Hrvatske (NN 41/2001), Hrvatska je suverena i demokratska država u kojoj je ravnopravnost spolova jedna od najviših vrednota ustavnog poretka (čl.3.), a seksualna i reproduktivna prava sastavni su dio ljudskih prava. Prema tome, zaštita ženskih reproduktivnih prava i zdravlja morala bi biti od izrazite važnosti za Hrvatska zakonodavna tijela kako bi ta prava osigurala svim svojim građanima.

Ravnopravnost spolova i ženska prava moraju se proaktivno zaštititi od napada vjerskih organizacija i kampanja koji potiču njihovo nazadovanje

Sukladno preporukama za Republiku Hrvatsku, UN-ovog Odbora za ukidanje diskriminacije žena, objavljenima 24. srpnja 2015., **Hrvatska treba spriječiti nazadovanje u područjima spolnog i reproduktivnog zdravlja, što uključuje i pristup sigurnom pobačaju.**

Također, Odbor u preporuci br.31 poziva Republiku Hrvatsku da ženama osigura neometan pristup suvremenoj zdravstvenoj skrbi o reproduktivnom zdravlju.

Republika Hrvatska je dužna zaštititi žene od kršenja njihovih prava u ime religije i promovirati i u potpunosti provoditi politiku rodne ravnopravnosti.

U Rezoluciji 1464(2005) Vijeća Europe, „Žena i religija u Europi“, ističe se da je „dužnost zemalja članica Vijeća Europe zaštititi žene od kršenja njihovih prava u ime religije i promovirati i u potpunosti provoditi politiku rodne ravnopravnosti. Parlamentarna skupština Vijeća Europe pozvala je zemlje članice da „jamče odvojenost crkve i države, što je nužno kako bi se osiguralo ženama da ne budu podvrgnute religijski inspiriranim zakonima i politikama, npr. u području zakona o obitelji, razvodu i pobačaju.

Prema članku 5.: „Religijske slobode ne mogu se prihvatiti kao izgovor za opravdanje kršenja ženskih prava, bilo da su otvorena ili suptilna, zakonita ili nezakonita, prakticirana sa ili bez nominalnog pristanka žrtava – žena.“

Od javnog interesa je da Republika Hrvatska poštuje svoje nacionalne i međunarodne obveze zaštite ženskih reproduktivnih prava te preporuke međunarodnih organizacija.

Prema izvješću Posebnog izvjestitelja o pravu svih na uživanje najvišeg dostižnog standarda tjelesnog i mentalnog zdravlja tijekom posjeta Hrvatskoj, u ožujku 2017.:

"Tijekom svoje posjete, Specijalni izvjestitelj mogao je u praksi vidjeti ono na što CEDAW konstantno upozorava, da **organizacije povezane sa crkvom negativno utječu na politike o pravima žena i time sprečavaju potpunu provedbu međunarodnih ugovora o ljudskim pravima.** Zdravstvene usluge vezane uz seksualno i reproduktivno zdravlje koje su najpotrebnije ženama, posebno mladima, uključuju pristup sigurnoj, pouzdanoj i kvalitetnoj kontracepciji, sveobuhvatne zdravstvene usluge za majke, siguran pobačaj i liječenje komplikacija uzrokovanih nesigurnim pobačajima te prevenciju i liječenje spolno prenosivih infekcija i HIV / AIDS (vidjeti E / CN.9 / 2014/4, odlomci 68-77). Siromaštvo, nisko obrazovanje, nedovoljan pristup zdravstvenim uslugama, spolna diskriminacija i nedostatak osnaživanja, prepreke su ženama da donesu najbolje informirane odluke o svom seksualnom i reproduktivnom zdravlju i zdravlju svoje djece, što rezultira **lošijim zdravstvenim ishodima i većim rizikom** (A / HRC / 27/31, odlomak 74). "

Odbor za uklanjanje diskriminacije žena Ujedinjenih Naroda je 2015. godine kao Glavna područja zabrinutosti i preporuke preporučilo je Saboru Republike Hrvatske:

“Odbor ističe ključnu ulogu zakonodavne vlasti u osiguravanju potpune provedbe Konvencije (vidi izjavu Odbora o odnosu sa saborskim zastupnicima, usvojenju na četrdeset i petom zasjedanju, 2010. godine). Poziva se Sabor da u skladu sa svojim ovlastima poduzme potrebne korake vezane uz provedbu postojećih Zaključnih primjedaba u razdoblju od danas do sljedećeg izvještajnog razdoblja prema Konvenciji.”

“Odbor poziva državu stranku da poduzme mjere, uključujući i zakonodavne, kako bi se osigurala odgovarajuća zaštita i spriječilo da **sociokulturalni**

stavovi, uključujući i one vjerskog podrijetla, predstavljaju prepreke potpunom ostvarivanju ženskih prava.

“Odbor je također zabrinut zbog nedostatka kapaciteta i stručnog osoblja u županijskim i gradskim povjerenstvima za ravnopravnost spolova.“

U Rezoluciji Europskog parlamenta od 13. prosinca 2017. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2016. i politici Europske unije u tom području (2017/2122(INI)) (P8_TA(2017)0494) Europski parlament, u članku 17.:

„naglašava da su pristupačna zdravstvena skrb i **univerzalno poštovanje spolnog i reproduktivnog zdravlja i prava**, kao i pristup spolnom i reproduktivnom zdravlju, planiranje obitelji ... te sigurne usluge pobačaja **važni elementi za spašavanje života žena**, koji doprinose izbjegavanju visokorizičnih porođaja te smanjenju smrtnosti novorođenčadi i djece; **smatra neprihvatljivim što se oko tijela žena i djevojčica, posebno s obzirom na njihovo spolno i reproduktivno zdravlje i prava, i dalje vode ideološke borbe**; poziva EU i države članice da priznaju neotuđiva prava žena i djevojčica na tjelesni integritet i samostalno donošenje odluka i osuđuje često kršenje spolnih i reproduktivnih prava žena, uključujući i uskraćivanje pristupa uslugama planiranja obitelji, kontracepciji te sigurnom i zakonitom pobačaju.“

Te osuđuje pokušaj SAD-a da utječe na pružanje zdravstvene skrbi ženama i djevojčicama na područjima izvan SAD-a, u članku 18:

„Snažno osuđuje ponovno uvođenje i širenje tzv. pravila globalnog blokiranja i **njegov utjecaj na globalno pružanje zdravstvene skrbi ženama i djevojčicama te na njihova prava**; ponavlja svoj poziv EU-u i državama članicama da popune financijski jaz koji je SAD ostavio u području spolnog i reproduktivnog zdravlja i prava, koristeći i nacionalna i europska sredstva namijenjena financiranju razvoja“

Organizacije i/ili udruge koje pružaju savjete o reproduktivnom zdravlju i šire dezinformacije se nalaze izvan zakonskih okvira i mogućnosti nadzora

Iako se neke organizacije, npr. klinikazapobacaje.com, nastoje prikazati kao da pružaju profesionalne medicinske i psihološke usluge, ti su centri izuzeti od regulatornog, licenciranog i vjerodostojnog nadzora koji je obavezan za ustanove koje pružaju zdravstveno savjetovanje. Također, unatoč tome što šire dezinformacije i lažne vijesti, (tzv. “fake news”) koje predstavljaju kao suvremenu znanost, kako nisu registrirane kao mediji, na taj način izbjegavaju nadzor koji se provodi nad medijskim kućama. Takovo širenje dezinformacija, u najmanju ruku, trebalo bi se smatrati etičko kršenje prava žena na zdravlje i pristup informacijama.

Od javnog interesa je spriječiti širenje dezinformacije na internetu u području zaštite zdravlja

Prema Komunikaciji Europske komisije Europskom Parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, pojam dezinformacije označava “dokazivo lažnu ili obmanjujuću informaciju koja je smišljena, iznesena i širi se radi stjecanja ekonomske koristi ili namjernog zavaravanja javnosti te koja može naškoditi javnom interesu. Šteta javnom

interesu uključuje ugrožavanje demokratskih političkih procesa i procesa donošenja politika, ali i javnog dobra kao što su zaštita zdravlja građana EU-a, okoliša i sigurnosti.”

Europska komisija preporučuje državama članicama da:

“Potrebno je povećati transparentnost izvora informacija i načina na koji se informacije stvaraju, sponzoriraju, šire i ciljno usmjeravaju kako bi se osiguralo da građani mogu ocijeniti sadržaj kojem pristupaju na internetu i otkriti moguće pokušaje manipuliranja mišljenjem.”

Uzimajući u obzir dokazani i značajni utjecaj dezinformacija na internetu u vezi cijepljenja i dokazani negativni utjecaj širenje takvih dezinformacija na javno zdravlje i sustava javnog zdravstva, važno je spriječiti slične negativne posljedice za žensko zdravlje širenjem dezinformacija u vezi prekida trudnoće. Ove prakse, uostalom, međusobno su tijesno povezane - metodama, ciljanim ranjivim skupinama i ciljevima koje pokušavaju ostvariti. Dobra je praksa prevencija, a ne saniranje posljedica i zbog toga je istraživanje činjenica o ovim pojavama od najvišeg javnog interesa.

b) Cilj istraživanja

Cilj rada Istražnog povjerenstva je utvrđivanje svih činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske, s posebnim naglaskom na utvrđivanje dosega i utjecaja dezinformacija o ženskim reproduktivnim i seksualnim pravima i zdravlju koje šire pojedine nacionalne udruge. Također, Istražno povjerenstvo će istražiti doseg, utjecaj i povezanost međunarodnih udruga i mreža kojima je cilj uskratiti ženama pravo na abortus, s udrugama koje pružaju krizno savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske.

c) Područje istraživanja

Područje istraživanja ovog Istražnog povjerenstva je utvrditi točan broj organizacija i udruga koje pružaju krizno savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske, broj žena koji je bio u kontaktu s ovakvim udrugama u posljednjih 10 godina, način financiranja rada ovih organizacija, s posebnom pozornošću na to financiraju li se javnim sredstvima i u kojoj mjeri. Također, u područje rada istražnog povjerenstva spada i provjera pružaju li ove udruge dezinformacije o zdravstvenim činjenicama, davajući netočne informacije i sprječavajući žene da ostvare svoja prava.

d) Pitanja koja istražno povjerenstvo treba ispitati:

1. Koji je točan broj organizacija i udruga koje pružaju krizno savjetovanje za trudnice na području Republike Hrvatske?
2. Koliki broj žena je bio u kontaktu s takvim udrugama u posljednjih 10 godina?
3. Jesu li udruge i organizacije koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Hrvatske dužne prijaviti informacijama o broj žena kojim su pružali savjetovanje o trudnoći i abortusu?
4. Jesu li informacije i podaci koje prikupljaju te udruge slične podacima koji se prikupljaju u medicinskom kartonu?
5. Tko točno stoji iza takvih organizacija i udruga, u smislu tko su osnivači tih udruga?

6. Iz kojih izvora i na koji način se financira rad ovih organizacija, s posebnom pozornošću financiraju li se javnim sredstvima i u kojoj mjeri, te jesu li im financijski izvještaji transparentni i javno dostupni?
7. Predstavljaju li se ove organizacije lažno, kao stručni i/ili licencirani pružatelji zdravstvenih i psiholoških savjeta?
8. Što se tiče geografske distribucije ovih organizacija, postoji li povezanost između manjka javnih ustanova koje pružaju zdravstveno savjetovanje trudnicama i postojanje ovih organizacija? Drugim riječima, postoje li javne ustanove koje pružaju savjetovanje trudnicama u blizini ovih organizacija?
9. Postoji li geografska bliskost ili druge povezanosti ovih udruga i bolnica gdje se medicinsko osoblje poziva na priziv savjesti u vezi abortusa?
10. Pružaju li stručne, licencirane osobe svoje usluge takvim organizacijama/klinikama, a suprotno etičkom kodeksu? I ako pružaju, jesu li dužni obavijestiti nadležne institucije?
11. Dezinformiraju li organizacije žene o zdravstvenim činjenicama, davajući netočne informacije, sprječavajući ih da ostvare svoja prava?
12. Prakticiraju li ovakve organizacije nadriliječništvo?
13. Vršer li te organizacije promidžbu na javnim mjestima, poglavito u bolnicama, školama i na fakultetima?
14. Postoji li povezanost sadržaja ili osoblja ovih organizacija s formalnim obrazovnim sustavom i sadržajima?
15. Krše li te organizacije Zakon o ravnopravnosti spolova RH, članak 6., stavak 2., "Nepovoljnije postupanje prema ženama na osnovi trudnoće i materinstva smatra se diskriminacijom."

Na temelju članka 2. Zakona o istražnim povjerenstvima („Narodne novine br. 24/96.) - Hrvatski sabor na sjednici održanoj dana _____, donio je

ODLUKU O OSNIVANJU ISTRAŽNOG POVJERENSTVA ZA UTVRĐIVANJE ČINJENICA U VEZI POSTOJANJA, FINANCIRANJA, DJELOVANJA I UTJECAJA ORGANIZACIJA I UDRUGA KOJE PRUŽAJU SAVJETOVANJE TRUDNICAMA NA PODRUČJU REPUBLIKE HRVATSKE

I.

Osniva se Istražno povjerenstvo za utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske.

II.

Za djelovanje Istražnog povjerenstva iz točke I. ove Odluke postoji javni interes jer se radi o pitanju zaštite ženskih reproduktivnih prava i zdravlje; jer postoje dokazi da postoje organizacije koje rade na području Republike Hrvatske koje se lažno predstavljaju kao zdravstvene klinike (klinikezapobacaje.com) koje pružaju zdravstvenu i psihološke savjete, a koje ustvarno pružaju netočne informacije i dezinformiraju građanke Republike Hrvatske o njihovom reproduktivnom zdravlju, i na taj način ugrožavaju njihovo zdravlje, autonomiju i realizaciju njihovih potpunih ženskih i zakonski garantiranih ljudskih prava.

III.

Istražno povjerenstvo dužno je utvrditi:

Koji je točan broj organizacija i udruga koje pružaju krizno savjetovanje za trudnice na području Republike Hrvatske?

Koliki broj žena je bio u kontaktu s takvim udrugama u posljednjih 10 godina?

Jesu li udruge i organizacije koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Hrvatske dužne prijaviti informacijama o broj žena kojim su pružali savjetovanje o trudnoći i abortusu?

Jesu li informacije i podaci koje prikupljaju te udruge slične podacima koji se prikupljaju u medicinskom kartonu?

Tko točno stoji iza takvih organizacija i udruga, u smislu tko su osnivači tih udruga?

Iz kojih izvora i na koji način se financira rad ovih organizacija, s posebnom pozornošću financiraju li se javnim sredstvima i u kojoj mjeri, te jesu li im financijski izvještaji transparentni i javno dostupni?

Predstavljaju li se ove organizacije lažno, kao stručni i/ili licencirani pružatelji zdravstvenih i psiholoških savjeta?

Što se tiče geografske distribucije ovih organizacija, postoji li povezanost između manjka javnih ustanova koje pružaju zdravstveno savjetovanje trudnicama i postojanje ovih organizacija? Drugim riječima, postoje li javne ustanove koje pružaju savjetovanje trudnicama u blizini ovih organizacija?

Postoji li geografska bliskost ili druge povezanosti ovih udruga i bolnica gdje se medicinsko osoblje poziva na priziv savjesti u vezi abortusa?

Pružaju li stručne, licencirane osobe svoje usluge takvim organizacijama/klinikama, a suprotno etičkom kodeksu? I ako pružaju, jesu li dužni obavijestiti nadležne institucije?

Dezinformiraju li organizacije žene o zdravstvenim činjenicama, davajući netočne informacije, sprječavajući ih da ostvare svoja prava?

Practiciraju li ovakve organizacije nadržiliječništvo?

Vrše li te organizacije promidžbu na javnim mjestima, poglavito u bolnicama, školama i na fakultetima

Postoji li povezanost sadržaja ili osoblja ovih organizacije s formalnim obrazovnim sustavom i sadržajima?

Kršer li te organizacije Zakon o ravnopravnosti spolova RH, članak 6., stavak 2., "Nepovoljnije postupanje prema ženama na osnovi trudnoće i materinstva smatra se diskriminacijom."

IV.

U postupku istraživanja Istražno povjerenstvo dužno je izvršiti uvid u svu dokumentaciju i druge isprave vezane uz predmet istrage, pribaviti izjave svjedoka i nalaze vještaka. Istražno povjerenstvo dužno je svakoj osobi čiji se rad ili ponašanje ispituje, omogućiti očitovanje o činjenicama i okolnostima tog djelovanja.

V.

Istražno povjerenstvo dužno je obaviti istraživanje za koje je osnovano najkasnije u roku od šest (6) mjeseci te nakon toga Hrvatskom saboru podnijeti izvješće s prijedlogom mjera.

VI.

Istražno povjerenstvo ima devet (9) članova koje imenuje Hrvatski sabor iz redova zastupnika razmjerno stranačkom sastavu.

VII.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Klasa:
Urbroj:
Zagreb,

PREDSJEDNIK HRVATSKOGA SABORA
Gordan Jandroković

III. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREĐABA PRIJEDLOGA ODLUKE

Toč. I.

Ovom se točkom određuje osnivanje Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske

Toč. II.

Ovom se točkom utvrđuje postojanje javnog interesa čime se stječu zakonske pretpostavke za osnivanje istražnog povjerenstva.

Toč. III.

Ovom se točkom određuju pitanja koja je Istražno povjerenstvo dužno istražiti i utvrditi.

Toč. IV.

Uređuje se način rada Istražnog povjerenstva u utvrđivanju činjenica povezanih s pitanjima koja povjerenstvo mora utvrditi.

Toč. V.

Određuje se rok u koje je Istražno povjerenstvo dužno obaviti svoju zadaću.

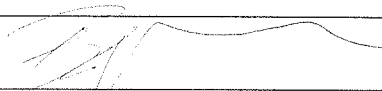
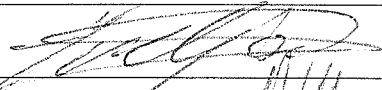
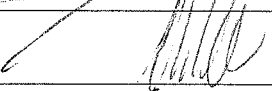
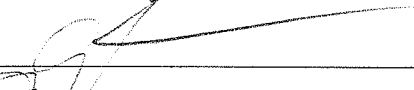

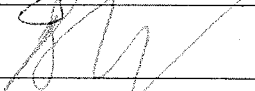

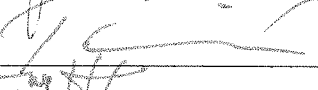

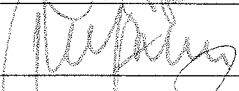
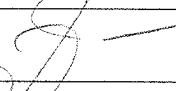

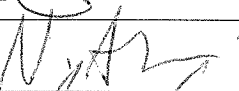
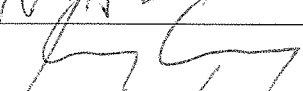
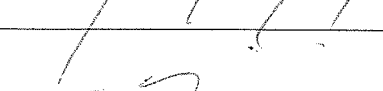
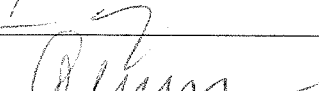
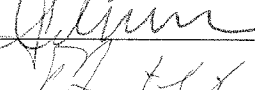

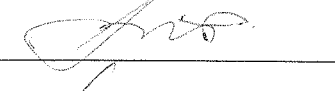
Toč. VI.

Određuju se članovi Istražnog povjerenstva iz reda zastupnika u Hrvatskom saboru.

Toč. VII.

Određuje se stupanje na snagu Odluke.

Prijedlog odluke o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi postojanja, financiranja, djelovanja i utjecaja organizacija i udruga koje pružaju savjetovanje trudnicama na području Republike Hrvatske podnose zastupnici:

IME I PREZIME	POTPIS
1. BOJAN GLAVIŠEVIĆ	
2. MARKO VUČETIĆ	M. Vučetić
3. SILVANO HRELJA	
4. VLAHO DREPIĆ	
5. GORAN ALEKSIĆ	
6. TOMISLAV ŽAGAR	
7. BORIS MILOŠEVIĆ	
8. ANKA MRNA - TANJAN	
9. VESNA PUŠIĆ	
10. GORAN BEUS RICHENBERSH	
11. NANA TRINA - ĐURIĆ	
12. TRES STOLJICA	
13. PEĐA GRDIN	
14. NENAD STARIĆ	
15. ALEKŠA PREČEC	
16. MIHAILO ŽUMJOUR	
17. SABINA GLASOVAC	
18. TULLIO DEMETLIKA	
19. EMIL DAUS	
20. IVANA NINČEVIĆ - LESANDRIĆ	
21. ŽELJKO LENACI	
22. MIRANDO MRŠIĆ	
23.	